

derhos opgive Stedet og Tiden, paa hvilken Retsmødet er berammet.

Det bør fremdeles i Stævningen bemærkes, at den Tilstalte i Tilfælde af Udeblivelse maa vente, at Sagen desuagtet fremmes imod ham, og kan Sagen efter sin Bessaffenhed alene medføre Bøder, bør det endvidere betydes ham, at hans Udeblivelse uden oplyst uovervindeligt Forsald vil bevirke, at han ansees at vedgaae den ham paafigtede Brøde, saaledes som samme i Stævningen er betegnet.

§ 264.

Stævningen forkyndes for den Tilstalte personlig eller paa hans Bopæl af Stedets sædvanlige Stævningssmænd med 3 Dages Varjel. Opholder han sig udenfor Jurisdiktionen, bestemmer Retten, hvilket længere Varjel der efter Omstændighederne skal gives. Er Tilstalte fængslet bliver Stævningen derhos at forkynde for vedkommende Politimester, der har at foranstalte ham fremstillet i Retten til den bestemte Tid. Ved Forkyndelsen af Stævningen afleveres en Gjenpart af samme.

Rigeledes blive den offentlige Anklager og den Forvrettede, hvis denne har tilkjendegivet at ville paastaae Erstatning og enten selv er bosat i Jurisdiktionen eller har opgivet en der bosat Mand, der kan modtage Varjel paa hans Begnie, skriftligt at underrette om, naar og hvor Retsmødet skal holdes, med mindre de ved deres Tilstedeværelse i Retten til Protokollet have modtaget fornøden Underretning herom.

§ 265.

Naar Dommeren, efter i Henhold til foregaaende Paragraf fra den offentlige Anklager at have modtaget skriftlig Klage, formener, at Sagen efter sin Bessaffenhed ikke hører under hans Paakjendelse, har han med Angivelse af Grunden herfor at tilkjendegive Anklageren Saadant, dog at han desuagtet, saafremt herom er fremsat Begjæring, foretager saadanne Skridt, som ikke taale nogen Opsættelse.

§ 266.

Finder den offentlige Anklager ikke at kunne

lade det forblive ved den trufne Afgjørelse, kan han indstille Sagen til Overanklageren, som, hvis han dertil finder Anledning, forelægger Sagen for Landsoverretten.

§ 267.

Naar den offentlige Anklager samtidig med Indgivelse af den skriftlige Klage og Begjæring om Sagens Forfølgning for Retten fremstiller den Sigtede og denne tilstaaer den Brøde, der lægges ham til Last, eller naar i andet Fald tilstræffelige Oplysninger ere tilstede, kan Dommeren, saafremt Sagen iøvrigt dertil egner sig, strax foretage samme til Behandling og Paakjendelse i Overensstemmelse med Forskrifterne i §§ 272 og 273.

§ 268.

Naar den Tilstalte for Dommeren opgiver, hvilke Beviser han til sit Forsvar ønsker bragte tilstede under Sagen, bør han tillige meddele, hvad han derved agter at oplyse, og Dommeren har da saavidt muligt at foranstalte disse Beviser fremskaffede og navnlig de opgivne Vidner indkaldte.

§ 269.

Naar Dommeren finder, at Sagens Omstændigheder give Røie dertil, kan han tilstede, at Vidner, der boe udenfor Retskredsen, afgive Forklaring ved deres Hjemting, og at denne senere oplæses under Hovedforhandlingen. Dog kan han, selv om Vidnets Afhørelse i en anden Retskreds er tilstedt, under Hovedforhandlingen bestemme, at Vidnet skal give personligt Møde, og da herefter udsætte Sagens videre Behandling.

§ 270.

Vidner indkaldes til Møde paa samme Maade som til Forundersøgelsen, jfr. § 78.

§ 271.

3 Sager, der henhøre under Underretternes Afgjørelse, beskikkes ingen Forsvarer for den Tilstalte, med mindre han er fængslet, eller Forundersøgelse har fundet Sted, men Domme-